

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۲۰ می ۲۰۲۰

ملالی موسی نظام

کشتار مادر و نوزاد، چهره خونینی از جنایات بشری غیر قابل عفو

آنچه در شفاخانه کابل گذشت، روی انسانیت را کاملاً سیاه نمود!

تصویر نوزادی که در پهلوی کشته شدگان، با قساوت ددمنشان به شدت زخمی شده و تحت مداوا قرار گرفته است در صفحات تاریخ خوانده بودیم که در عصر هلاکو نواسه چنگیز، در جنگ های جهان گشایی، نامبرده به کودکی در گهواره ای برابر میشود که چون او شمشیر را بسویش میبرد، کودک به خیال پستان مادر، دهنش را باز مینماید. این داستان تکان دهنده و غیر بشری، باز هم در قرن بیستم و در جریان «قتل عام افشار» در سال 1993 رخ میدهد، شاهدهی از فوج احمد شاه مسعود بعد از بمباردمان های پیهم چند شبانه روز از بالای کوه تلویزیون «کوه آسمایی» و تخریب شهر های مختلفه منجمله افشار که به امر مسعود امر دخول و تجاوزات عساکر در منازل داده میشود، داستان غیر قابل باور کودکی را در گهواره چنین بیان میدارد: بعد از اینکه در خرابه های افشار راه یافتیم، اجساد و زخمی های بیشماری در هر طرف و هر خانه افتاده بودند و عده ای هم حیات داشتند. در یکی از منزلی که اهالی مرده بودند صدایی حواسم را جلب نمود، در اطای گهواره ای با کودکی قرار داشت که برای نجات وی از بیکسی میخواستم از قید حیات رهایش نمایم که به مجرد نزدیک کردن دشنه به سویش، به تصور رسیدن به شیر مادر، دهنش را با خوشی باز نمود.... همکار دانشمند و عالیقدر فرهنگی، شخصیت ملیگرا محترم رحمت آریا، ضمن ترجمه این سطور از راپور شهود کمیته نظارت بر حقوق بشر ملل متحد، متوجه میگردد که اشکش بی اختیار بر روی کاغذ می ریزد. یا الله!! خبر دیگری چنین در مطبوعات انتشار یافت:

در حمله مسلحانه بر یک شفاخانه 100 بستر و زایشگاه «نسایی و ولادی» داکتران بدون سرحد، هدف قرار گرفت. به گفته شاهدان در زمان حمله شماری از زنان در حال ولادت بودند که هدف حمله مهاجمان مسلح قرار گرفتند. نوزدان تازه متولد شده و قابله ها نیز با مریض ها در لست کشته شدگان و زخمی ها قرار دارند و.... همچنان: وزارت صحت عامه افغانستان اعلام کرده که شمار قربانیان حمله به بیمارستان کابل به ۲۴ نفر افزایش یافته و شمار زخمی ها نیز ۱۶ نفر است. زایشگاه ۱۰۰ تختی دشت برچی در غرب کابل دیروز هدف حمله افراد مسلح قرار گرفته و درگیری برای ساعت ها ادامه داشت.

در حالیکه شناسایی مرتکبین چنین ددمنش و منکر از انسانیت و اسلامیت، نتیجه مثبتی در قبال ندارد و آنهمه زندانی های طالب که در محابس افغانستان پذیرایی شده و همه لباس های یک رنگ سفید و با صحت و سلامت باهم در اطاق های پاکیزه تحت کنترل در بگرام و بقیه پایگاه های امریکائیان نگهداری و پذیرایی میشدند، البته و بدون شک دست همه به قتل و آدم کشی های فراوان آغشته بوده که اینک هر روز به نعمت آزادی دست می یابند.... قرارداد امریکا با طالبان در قطر چنین فیصله نموده است و دقیقاً این ها هرچه زودتر به گروپ های شان پیوسته و دست به جنایات و افغان کشی های آینده خواهند زد!!

حال دولت امریکا و خلیل زاد، افغانی که با چهره های متفاوت، کوچکترین احساس افغانیت و حب وطن در وجود وی سراغ نمیگردد، اعلام داشته اند که دولت افغانستان و طالبان «؟!»، بلی طالبان هرچه زودتر مرتکبین حمله به شفاخانه «داکتران بدون سرحد» و حمله دد منشانه دیگری را بر مراسم جنازه ای در ننگرهار تعقیب نمایند!! پناه بر خدا! یعنی به زعم امریکا و پروپاگند به نفع پالیسی جدید آن در مورد کشور جنگ زده ویران ما که نه تنها برای طالبان در چنان حملات خونین و آتشبار، برائت حتمی را تائید مینمایند، بلکه آنان را که زمانی در لست تروریستان معرفی نموده بودند، صاحب تصمیم گیری و قدرت در امور کشور ما وانمود می نمایند. گرچه این نظر ظاهراً به ذات خود بی ارزش و عادی تلقی گردیده است، ولی به آنچه بین طالبان و امریکا در عرصه مذاکرات طولانی دوحه گذشته، یقین که قسمت های سری و انتشار نیافته آن فیصله ها نمیتواند به نفع افغانستان و ملت نهایت بی دفاع آن باشد. حدیثیات در زمینه، اخبار غم انگیز آینده را خدای نکرده در قبال خواهد داشت، نشود که وظائفی که دولت امریکا در سابق با نتایج وحشتناک آن به گروه های خدمات خصوصی خود مختاری مانند «بلک واتر» تفویض مینمود که جنایات بی بازخواست شان در عراق و افغانستان مشهود است، اینبار به طالبان بسپارد تا آن دولت را از شر تروریستانی چون القاعده و داعش در امان «؟!»، نگهدارد! اینهم خیال واهی و سیاست خارجی ناکام امریکا.

درین شکی نیست که جنایتی فجیعی به شکل آنچه در شفاخانه و زایشگاه «داکتران بدون سرحد» شهر کابل به وقوع پیوست، از هر لحاظ در زمره «جنایات علیه بشریت» میتواند ثبت گردد، ولی از نگاه تعاملی که درین 25 سال فعالیت گروه های تروریستی طالب، داعش، القاعده و امثال آنان در کشور ما دیده میشود، امکاناتی که مثلاً «محکمه بین المللی جنایت علیه بشریت یا ICC» بتواند اقداماتی برای بازخواست و پیگیری قضایی بنماید، نخواهد بوجود آید که جای افسوس است.

گرچه دولت افغانستان در هر دو حادثه اخیر فجیع تروریستی طالبان را مقصر اعلام نموده است و گروه حقانی را مجرم قلمداد می نماید، اما بازهم امریکا بر اعمال داعش پافشاری مینماید. آنچه برای مردم افغانستان عارض

میگردد، ارزشی ندارد که داعش باشد یا طالب، کشتار و خونریزی های وسیعی که بعد از ختم جلسات دوحه شدت زیادی حاصل نموده است، کشور ما را به خون و آتشی مذاب سردچار ساخته است.

پایان